विहारस्थानविश्रामसंवेशप्राङ्गनाजिरैः ।
यथोपजोषं रचितैर्विस्मापनमिवात्मनः ॥ २१ ॥
ईदृग्गृहं तत् पश्यन्तीं नातिप्रीतेन चेतसा ।
सर्वभूताशयाभिज्ञः प्रावोचत् कर्दमः स्वयं ॥ २२ ॥
निमज्यास्मिन् ह्रदे भीरु विमानमिदमारुह ।
इदं शुक्लकृतं तीर्थमाशिषां यापकं नृणां ॥ २३ ॥
सा तद्भर्तुः समादाय वचः कुवलयेक्षणा ।
सरजं बिभ्रती वासो वेणीभूतांश्च मूर्धजान् ॥ २४ ॥
अङ्गं च मलपङ्केन संछन्नं शवलस्तनं ।
आविवेश सरस्वत्याः सरः शिवजलाशयं ॥ २५ ॥
सान्तः सरसि वेश्मस्थाः शतानि दश कन्यकाः ।
सर्वाः किशोरवयसो ददर्शोत्पलगन्धयः ॥ २६ ॥
तां दृष्ट्वा सहसोत्थाय प्रोचुः प्राञ्जलयः स्त्रियः ।
वयं कर्मकरीस्तुभ्यं शाधि नः करवाम किं ॥ २७ ॥
स्नानेन तां महार्हेण स्नापयित्वा मनस्विनीं ।
दुकूले निर्मले नूत्ने दद्रुरस्यैव मानदाः ॥ २८ ॥
भूषणानि परार्ध्यानि वरीयांसि द्युमन्ति च ।
अन्नं सर्वगुणोपेतं पानं चैवामृतासवं ॥ २९ ॥
अथादर्शे स्वमात्मानं स्रग्विनं विरजाम्बरं ।
विरजं कृतस्वस्त्ययनं कन्याभिर्बहु मानितं ॥ ३० ॥ *
स्नातं कृतशिरःस्नानं सर्वाभरणभूषितं ।
निष्कग्रीवं वलयिनं कूजत्काञ्चननूपुरं ॥ ३१ ॥